

Час „Буковинське Віде”

ЗАСНОВАНА 3 листопада 1990 року

№39 (1063) Субота, 20 травня 2000 року

РОЗДРІБНА ЦІНА ДОГОВІРНА

Тетяна Дугаєва: “Треба сьогодні бути готовими до майбутнього”

Напередодні Міжнародного дня музеїв до обласного художнього музею завітали працівники міськенерго з метою відключення світла через несплату боргів, пожежного нагляду—стягнути штраф за відсутність вогнегасників, на придбання яких не виділено у бюджеті коштів, як і на ремонт даху. А тим часом, за розпорядженням обласного керівництва, з кожного працівника культури мають стягнути 10% від заробітної плати на погашення заборгованості закладів культури за комунальні послуги.

Про ситуацію, що склалася в музеях області, веде розмову наш оглядач з директором обласного художнього музею, мистецтвознавцем Тетяною Дугаєвою.

—Пані Тетяно, яка ситуація сьогодні у вашому музеї?

—Мені дуже хотілося б, аби ми наступного року, у переддень нашого професійного свята, не вели розмови про проблеми фінансування, про те, що за несплату боргів можуть зняти охорону, відключити світло. Напевно, вже скоро відключать і воду, а взимку—опалення, бо заборгованість сягнула десятки тисяч гривень. А від наших зверхників ми чуємо постійну і вже стандартну відповідь: коштів немає, в кошторисі не закладено; заробляйте самі; зараз не до музеїв.

—Чи впливає це на якість робо-

ти працівників музею і яким видалося цьогорічне професійне свято?

—Звичайно, ми робимо все, аби такі відповіді не позначилися на якості нашої роботи.

А до Міжнародного дня музеїв ми підготували спеціальну виставку творів з нових надходжень. Винесли на суд наших відвідувачів виставку публікацій, у яких проаналізували роботу нашого музею з травня 1999 по травень 2000 року.

Цього дня нас вітали керівники міста та області, але відчуття свята не було. Існує також проблема і з реставрацією наших фондів.

—Як вам вдається формувати колекцію, робити виставки, вести наукову роботу?

—Тільки завдяки професійному синтезові та вірності музейній справі наших працівників. Нам вдається домо-

вітися і про подарунки, і про передачу творів, і формувати бодай наш архів.

Нам, звичайно, дуже хотілося б формувати нашу збірку так, аби ми могли показати історію нашого мистецтва Буковини і сучасний мистецький процес. Проте десятиліття з цього процесу вже випали, бо у фондосховищах не має тих провідних творів мистецтва Буковини сучасності, які повинні бути в музеї.

Я не знаю, як будуть вивчати в майбутньому мистецький процес, скажімо, 80-90-х років наші нащадки. При наймні вже сьогодні це не так виглядає, як мало бути, як ми це розуміємо в контексті свого професійного обов'язку.

—В 90-ті під час ейфорії національного відродження йшла мова про програму і концепцію розвитку регіональної музейної справи. Тоді зініціював цю ідею Центр буковинознавства

при Чернівецькому державному університеті ім. Ю. Федьковича, а підтримала обласна влада. Були навіть створені дві музейні ради при цих структурах. Чи зрушилася з місця ця ідея? Як виглядає ситуація сьогодні?

—Усі розмови навколо цієї програми припинились. А та музейна рада, яка пропонувала буквально рік, сьогодні не діє. Не існує методології, технології розвитку музейної справи на період виживання в умовах економічної скруті. Як засвідчують реалії, цей період може тривати довго, адже перші десять років уже минули.

—Очевидно, внаслідок фінансових проблем виникає ланцюгова реакція в музейній справі?

Першим у переліку є питання соціального захисту музейних працівників, котрі мали б отримати, нарешті, заборговану їм за минулій рік заробітну плату.

Зрештою, необхідно подбати і про захист директорів музеїв. Вони опинилися беззахисними перед Законом “Про музей і музейну справу”, перед програмою “Музейна безпека”, численними

постановами Уряду та Указом Президента, що стосуються музейної справи.

—Чому?

—Тому що всі ці мудрі документи неможливо впровадити в життя, оскільки на це не закладено в бюджеті коштів.

—На що в бюджеті вашої установи передбачені кошти?

—Кошторис кожного музею складається з одного рядка і забезпечує лише фінансування на заробітну плату. І якщо владні мужі не зглянуться на те, що існує музейний державний фонд, де зберігаються історичної, культурної, мистецької ваги твори і предмети, в яких немає терміну зберігання, то я не знаю, що буде в майбутньому, бо все це прийде в занепад. Жоден музей Буковини не має свого альбому чи каталогу. А ці мистецькі видання могли б стати візитною карткою нашого краю і бути прекрасним подарунком для гостей Буковини.

Незважаючи на скруту, робота не припиняється, нам треба розробити концепцію розвитку музейної справи і бути готовими до майбутнього.

За розмову подякувала
Марія ВИШНЕВСЬКА.